

Sygn. akt III CNP 31/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej K.
przeciwko M. S.-J., K. J. i M. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2013 r.,
na skutek skargi pozwanej M. S.-J.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 22 grudnia 2011 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanej M. S.-J. na rzecz
strony powodowej kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście zł) tytułem
zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2011 r.

Wyrok Sądu Okręgowego [...] zaskarżyli skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*. Sąd Najwyższy wyjaśnił także, że każde wymagane przewidziane w wymienionym przepisie ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (np. postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Pozwani w skardze nie uprawdopodobnili poniesienia szkody na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia. Wymaganie to powinno być spełnione w formie odrębnego, samodzielnego elementu skargi, nie jest zatem wystarczające samo odniesienie się do ogólnego uzasadnienia skargi, które zresztą i tak nie zawiera opisu szkody, jej rodzaju, rozmiaru i związku przyczynowego między powstaniem szkody a wydaniem zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym rozstrzygnięto na podstawie art. 98 w związku z art. 424¹² i art. 391 § 1 k.p.c.